

Forhandling

Svend Andersen (Rosk.a.) (FP):

De to lovforslag, vi skal behandle nu, drejer sig om én ting, som dette lands finansminister kan, nemlig forgælde os alle sammen, stifte lån i ind- og i udland. I de tre år, vi nu har haft denne regering og dermed denne finansminister, er det faktisk det eneste, det overhovedet er lykkedes for denne regering at gennemføre. Til gengæld må man sige, det er en opgave, den har klaret med bravur: Faktisk findes der ikke én eneste finansminister i hele dette århundrede, der på så kort tid har været i stand til at forgælde hver eneste dansker med så mange penge, som denne finansminister har klaret. Den indenlandske gældsætning har han på tre år mere end tildoblet, og den udenlandske gæld har han efterhånden næsten fået fordoblet. Tænk, alt dette har han klaret på kun tre år! Det er simpelt hen godt klaret.

Men der er jo et men. Desværre sidder vi nu i gæld så langt op over begge ører, at vi efterhånden får sværere og sværere ved at klare os ud af disse gældsforpligtelser. Da Danmark i Valdemar Atterdags tid befandt sig i en lignende situation, var man så heldig, at landet blev ramt af den sorte død, pestsygdommen. Denne sygdom myrdede ca. halvdelen af landets befolkning, hvorefter Valdemar Atterdag fór land og rige rundt og indtog alle de gårde, som havde tilhørt de mennesker, der nu var blevet ramt af den sorte død. Bl.a. ved hjælp af midlerne derfra lykkedes det ham at komme ud af udlandsgælden. Forhåbentlig er det ikke så drastiske midler, vores finansminister bliver nødt til at benytte sig af, for at vi kan komme ud af nutidens udlandsgæld.

Men en kendsgerning er det i hvert tilfælde, at der venter befolkningen særdeles vanskelige tider, hvis vi skal have bragt denne udlandsgæld ud af verden, og det vil sandsynligvis være således, at denne finansminister i historiebøgerne vil blive husket i flere hundrede år for den helt vanvittige letsindighed, han igennem de sidste tre år har lagt for dagen i sin ledelse af landets økonomi.

Han vil sandsynligvis for eftertiden komme til at stå som Knud den store Gældsætter, eller måske kommer han til at hedde Knud Atterdag, fordi han blev ved med at udsætte tidspunktet for problemernes løs-

ning. En kendsgerning er det i hvert fald, at han vil komme til at stå til skræk og advarsel for kommende generationer for, hvordan man i hvert fald ikke skal bære sig ad.

På denne baggrund virker det helt absurd, tragikomisk, at det netop er denne finansminister, der har så travlt med at kritisere Japan og USA for deres økonomiske politik. Japan har som bekendt en arbejdsløshed på 2,6 pct. og en særdeles positiv betalingsbalance, og USA har en vækstrate, der er 4-5 gange så stor som vores; alligevel mener finansministeren altså, at han ved meget mere om, hvordan man fører økonomisk politik, end disse landes regeringer gør.

Det foreliggende lovforslag, nemlig ansøgning om bemyndigelse til at optage et lån i udlandet på yderligere 5 mia kr., kan vi selvfølgelig ikke være med til, og i begrundelsen herfor kan jeg efterhånden bare henvise til de utallige andre gange, vi har behandlet et sådant forslag, og til det, vi har sagt under finanslovdebatterne m. v. Jeg skal kun kort gentage, at det, det drejer sig om, er at få nedsat omkostningsniveauet, at det drejer sig om at nedsætte det alt for store offentlige forbrug og dermed det store statsunderskud, og at det drejer sig om at fjerne en lang række af de hindringer, der i øjeblikket er lagt på vort erhvervsliv. Så længe man ikke vil være med til nogen af disse ting, så længe vil man blive nødt til at fortsætte denne helt uantagelige gældsætningspolitik. Og så længe man ikke vil være med til at lette byrderne for erhvervslivet, vil vi i hvert fald ikke være med til at give regeringen mulighed for at fortsætte denne helt uansvarlige gældsætningspolitik. Vi vil derfor modarbejde det foreliggende forslag så meget, som vi overhovedet er i stand til.

Erling Olsen (S):

Det foreliggende lovforslag er udtryk for, at vi under en international krise må søge ikke at slå for meget i stykker og må prøve på at ride stormen af og gøre det på en økonomisk og menneskeligt forsvarlig måde. Det er samtidig udtryk for, at der i udlandet er tillid til den måde, hvorpå vi fører vores krisepolitik. Vi har for øjeblikket en temmelig stor international likviditet, men det er stadig muligt for os at optage ganske store lån på rimelige vilkår, fordi man i udlandet har til-